

Skavank, det maa jeg helst indrømme paa Forhaand, at det vil koste en lille Smule Penge, neppe mange, og ganske sikkert give forøget Indtægt igen, medens det andet derimod har den Fordel ingen Penge at koste. For saa vidt maa det formodentlig kunne faa en lettere Gang. De to Ting ere i øvrigt gamle Bekendte af dette høje Ting, men overfor de nye Ministre maa jeg have Lov til kort at udtale den paagældende Befolknings Ønsker i saa Henseende.

Det ene er Spørgsmaalet Skødstrup, som jeg tror de fleste have hørt omtale adskillige Gange her i Tinget. Der foreligger fra gammel Tid — endog saa langt tilbage som til Indenrigsminister Bardenfleths Dage — et Tilsagn om, at Skødstrup Billetsalgssted skulde blive udvidet til regnskabsførende Holdeplads. Det er ikke sket, trods meget store Anstrengelser fra Befolkningen derovre gennem mange Aar. Der er ganske vist kommet en delvis Udvidelse for nogle Aar siden — først for 1½ Aar siden eller saa blev den fuldstændig gennemført — ved, at man fik Ekspedition af hele Vognladninger, men det tilfredsstillende ikke Befolkningen, der ønsker at faa og sikkert ogsaa har Krav paa Ekspedition af Stykgods. I sidste Rigsdagssamling blev der fra Finansudvalget henvist et Andragende desangaaende til det høje Trafikministerium, og nu, for ikke ret længe siden, have Beboerne i Skødstrup gennem det Udvalg, de have haft til at arbejde for Sagen, desværre modtaget et Afslag fra Trafikministeriet. Jeg siger ikke dette paa nogen Maade som en Bebrejdelse mod den nye Trafikminister, det er sket, før han tiltraadte, idet nemlig Afslaget er dateret den 5. Oktober d. A. Men der er i Motiveringen til dette Afslag et Par Punkter, jeg maa have Lov til at henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa, som i Virkeligheden ere uholdbare, og jeg har, efter en Henvendelse, der er sket fra en ledende Mand paa Egnen til Generaldirektoratet for Statsbanedriften, nogen Grund til at antage, at denne Motivering ikke mere vil blive gentagen, i alt Fald ikke saa skarpt eller i den Skikkelse, den fik sidst.

Motiveringen gik nemlig ud paa, at det Sidespor, som man, hvad jeg nævnede, fik for kort Tid siden, ikke har været ret meget benyttet. Ja, det kan være rigtigt nok, men Sagen er den, at det først for ganske nylig er blevet gjort helt færdigt, og, saa vidt jeg ved, kun har været benyttet ½ Aar. oven i Købet i Vinterhalv-

aaret, saa at der i Virkeligheden ikke derfra kan sluttet noget som helst. Dernæst siges som det andet Punkt i Motiveringen, at Befordringen af Stykgods til Skødstrup, som nu sker over Løgten Station, ikke er saa stor, at man fra Statsbanernes Side skønner, at der er Grund til at etablere Stykgodsekspedition ved Skødstrup Station. Jeg maa der henlede Opmærksomheden paa, at hvis Statsbanerne vilde vente indtil det Tidspunkt, da Stykgodsekspeditionen fra Løgten til Skødstrup blev saa stor, at det kunde begrunde Skødstrup Holdeplads' Udvidelse til Station, kunde de faa Lov til at vente længe, alt for længe. Sagen er nemlig den, at Stykgodsekspeditionen til Skødstrup foregaar ikke tilnærmelsesvis helt — sikkert kun et Minimum deraf — over Løgten Station, den foregaar derimod over Aarhus, idet der hver eneste Dag Aaret rundt gaar 3—4 Dagvogne mellem Aarhus og Skødstrup. Følgelig kan det ikke nytte at argumentere ud fra, hvor meget der transporteres mellem Løgten Station og Skødstrup. Som sagt, Jernbaneadministrationens Opmærksomhed er bleven henledet paa dette Punkt, og efter hvad jeg har bragt i Erfaring gennem de vedkommende, som have henvendt sig til den, vil der være nogen Grund til at antage, at Generaldirektoratet for Fremtiden vil stille sig paa en noget anden Maade og ikke gentage den ganske sikkert uholdbare Motivering, som er given her.

Udvidelsen vil, som sagt, komme til at koste en lille Smule i Øjeblikket, det er jeg klar over, men da det af den højtærede Finansminister og af Regeringen i det hele er udtalt, at det ikke er de Bevillinger, der særlig skal spæres paa, som angaar vort økonomiske Livs Drift, haaber jeg, at den lille Bevilling, her er Tale om, vil nyde Fremme, selv om vi, hvad jeg selvfølgelig indrømmer, ere i en vanskelig økonomisk Situation i Øjeblikket. Jeg beder derfor den højtærede Finansminister og den højtærede Trafikminister om at tage dette Spørgsmaal op til velvillig Overvejelse, naar der nu om ikke lang Tid vil foreligge et fornyet Andragende i saa Henseende. Jeg henleder ogsaa Opmærksomheden paa, at jeg ved en mundtlig Henvendelse til den afgaaede Trafikminister, efter at jeg havde gjort ham bekendt med Sagen, fik en meget velvillig Udtalelse fra ham, og jeg haaber, at en lignende velvillig Udtalelse snart vil kunne foreligge fra den nye Trafikminister. Det